

MALOHOŠTICKÝ č. 30 ZPRAVODAJ

Datum vydání: 14.9.2007

Vážení spoluobčané,

ve chvílích, kdy usedám k počítači, abych napsal úvodní stránku k tomuto číslu Malohoštického zpravodaje již pozvolna opadá bahnitá voda rozlitá široko daleko z koryta řeky Opavy. Unaven z probdělé noci a náročného dalšího dne, kdy voda stoupala před očima, kdy z prvního stupně – bdělosti byl zakrátko vyhlášen druhý povodňový stupeň - pohotovost a během pár hodin tady byl třetí povodňový stupeň – ohrožení. V tuto dobu se již zvedla hladina řeky na 428 centimetrů a korytem řeky protékalo téměř 289 metrů krychlových za sekundu. Město totálně ucpané auty, protože někdo vypustil fámou, že mosty praskají a že se přes ně zastavuje doprava. Aby toho nebylo málo, tak další hororová informace, že hrozí protržení hráze Petrova rybníka u Krnova, za pár minut dokonce, že se již protrhla a že do tří hodin můžeme očekávat vlnu se zvýšením hladiny o cca 50 až 60 cm. Toto bylo naštěstí dementováno, byť voda z hráze skutečně prosakovala. Pro jistotu jsme nechali na mostku přes Kateřinský potok udělat hráz s pískem. A k tomu všemu totální vyblokování mobilních sítí, takže se nebylo kde dovolat. Ničivá povodeň, která v pátek vyhnala z domovů stovky obyvatel Bruntálska a Opavska díky u nás vybudovaným hrázím a zodpovědnému a obětavému přístupu našich hasičů, z nichž někteří nastupovali po noční směně v zaměstnání okamžitě na další šichtu čerpat vodu nedošlo v naší městské části k téměř žádným škodám. Byli jsme jedinou z obcí na toku řeky Opavy, kde nebyl zatopen žádný dům, nebyla způsobena téměř žádná škoda. Řada občanů se znovu přesvědčila a potvrdila nám naše správné rozhodnutí o výstavbě těchto hrází, ke kterému jsme se před několika léty rozhodli, prosazovali je a dotáhli je ke zdárnému konci. Bylo to tehdy závažné, zdoluhavé, na jednání velmi náročné, ale správné rozhodnutí. Z velké vody jde vždy strach a kdo ji byť jednou v životě zažil na vlastní kůži, neuléhá ve dnech, kdy hrozí klidně ke spánku. Proto jsme se v předstihu, již ve čtvrtek navečer sešli s hasiči, abychom si rozdělili úkoly, pohlídali během noci stav vody v řece i na internetu a v případě nutnosti zahájili čerpání vody. A tak se taky stalo. Ráno hasiči obešli občany bydlící kolem, zda jim přes kanalizací neprosakuje voda do sklepů a připravili čerpadla, aby až bude potřeba mohli zahájit čerpání vody z vodoteče a loni nově vybudovaných šachtic. Nenechali jsme se proto otrávit ani hulvátským a arogantním chováním a výhrůžkami jednoho „dobroděje“ z ulice Na pastrníku, že na mě podá trestní oznámení, když mu bude způsobena škoda na majetku. A ejhle, když jsme prověřovali, kde mu hrozí zatopení vodou,

tak to bylo z jeho vlastní žumpy pokoutně napojené na dešťovou kanalizaci, byt měl být již téměř rok napojen na nově vybudovanou splaškovou kanalizaci. Tato povodeň byla rovněž příležitostí k prověření smysluplností vybudovaných šachet k odčerpávání vody tekoucí vody kanalizací z obce, ale také potřeby větších výkonnějších čerpadel než máme dosud. Potřebný bude rovněž umělohmotný vak, který se v případě potřeby naplní vodou a sloužil by jako hráz na mostku nebo i na jiném potřebném místě, místo pytlů s pískem. Účinně nám posloužila i nově zrekonstruovaná Hasičská zbrojnice, kde si mládenci mohli trochu odpočinout, najíst se, osušit a prohřát se a pokračovat pak ve střídání služeb. V průběhu dne se zaučovali a ochotně se zapojili i naši mladí hasiči a svou ochotou i pomocí přispěla řada našich občanů. O aktuální situaci a jak ji zvládáme se byli na místě samém přesvědčit, jak členové krizového štábu, tak sám primátor města ing. Zbyněk Stanjura. Chtěl bych touto cestou poděkovat všem, kteří jakýmkoliv způsobem přispěli a pomohli k úspěšnému zvládnutí povodňové situace, obzvláště pak hasičům, kteří nezištně pomohli řešit nenadálou situaci, chránit majetek našich občanů bez ohledu na svůj čas a osobní pohodlí a ještě i v následujícím dni provedli úklid, odvoz pytlů s pískem a vyčištění chodníku k řece. Chlapi ještě jednou srdečný dík

V tomto pro nás velmi náročném dnu nás trápila další starost. Počasí nevěstící nic dobrého, zima s deštěm a před námi „Malohoštický odpust“. Ten, který jsme více jako půl roku připravovali, na který jste se těšili a my s Vámi.

Nebylo to vůbec jednoduché rozhodnutí, zvažovali jsme všechna pro a proti. S řadou z Vás jsme se také radili. Konzultovali jsme stav a vývoj počasí i s meteorology z Mošnova. Po zralé úvaze jsme došli k závěru, že pro nepříznivou situaci v počasí, kdy má ještě občas poprchávat, má být dosti chladno a větrno, náš tradiční odpust pořádat nebudeme. Pochopení pro toto odřeknutí bylo z důvodu této nenadálé situace vzato i ze stran účinkujících. Přijmete proto od nás ještě jednou naši omluvu a děkujeme Vám zároveň za pochopení.

Při příležitosti zahájení nového školního roku věnovalo obecní zastupitelstvo každému prvňáčkovi vkladní knížku s vkladem 500,- Kč ve spolupráci s Komerční bankou Opava, kterou zastupovala pí. Irena Erbenová v akci „Berušky“. Paní ředitelce, učitelkám a dětem základní a mateřské školy děkujeme za dosavadní velmi dobrou spolupráci a do nového školního roku jim přejeme hodně úspěchů, radosti a pohody.

Na podzim tohoto roku tomu bude čtyřicet pět let, co byl tehdy v naší obci díky padesáti nadšencům založen Český zahrádkářský a ovocnářský svaz. Výstavkou svých výpěstků a fotografiemi ze života této organizace si toto výročí členové zahrádkářů, kterou uspořádali ve svém areálu spolu s přátelským posezením připomněli ve dnech 8. a 9. září. Zastupitelstvo městské části si jejich práce, kterou přispívají k obohacení společenského života v obci váží, blahopřeje jim k tomuto významnému výročí a přeje do dalších let mnoho dalších aktivit.

MVDr. Stanislav Kubesa
starosta městské části Malé Hoštice

Měření rychlosti v Pustých Jakarticích

Dne 12. července 2007 proběhlo v obci Pusté Jakartice, na základě žádosti OÚ Malé Hoštice měření rychlosti projíždějících vozidel. Toto měření provedla Skupina dopravního dohledu Městské policie Opava pomocí přístrojů VIASIS 2000. Jedná se o nám všem dobře známé světelné tabule s nápisem Vaše rychlost a číslicí, která tuto rychlost znázorňuje.

Měření bylo prováděno v obou směrech na silnici I. třídy číslo 46. To znamená, že všechna vozidla projíždějící po uvedené silnici přes Pusté Jakartice, ať už ve směru z Opavy nebo do Opavy byla zařízením zaznamenána.

Veškerá data byla následně vyhodnocena a zpracována do přehledných grafů, které byly předány OÚ Malé Hoštice. Z těchto grafů bylo zjištěno, že ve směru do Opavy, v době od 14,00 hod. do 17,00 hod., projelo obcí 510 vozidel, průměrná rychlost se pohybovala na hranici 46,5 km/h a nejvyšší naměřená rychlost v tomto směru jízdy byla 105 km/h. V opačném směru z Opavy byly výsledky měření následující. Počet projíždějících vozidel byl 811, průměrná rychlost 48,8 a nejvyšší naměřená rychlost v tomto směru byla 96 km/h. Byť dosažené průměrné rychlosti vypadají uspokojivě, opak je pravdou. Sami si jistě dokážete spočítat, kolik řidičů jelo přes Pusté Jakartice rychleji, než povolenou padesátikilometrovou rychlostí. Vyjádřeno v číslech ve směru do Opavy jelo rychleji 28,9 % všech vozidel a v opačném směru to bylo dokonce 37,5 % řidičů. Dále je potřeba si uvědomit, že měřící zařízení byla instalována ve vzdálenosti cca 25 metrů od křižovatky, na které mnoho vozidel odbočuje do přilehlých vesnic a jede proto mnohem pomaleji. Z tohoto důvodu jsou data částečně zkreslená.

Výsledky měření budou dále využity při jednání s Policií České republiky, která bude požádána o namátkové měření rychlosti v Pustých Jakarticích svými radary a následný postih přestupců. Vždyť kdo z nich si uvědomuje, že při překročení povolené rychlosti v obci o 40 km/h mu hrozí pokuta ve správním řízení v rozmezí od 5000,- Kč do 10 000,- Kč, zákaz řízení od šesti měsíců do jednoho roku a ztráta 5 bodů? Jak je vidět, tak asi málokdo.

Chmelař Jiří

Nejstarší názvy ulic v Malých Hořticích

Místní topografie byla a je praktická orientační pomůcka, nejen pro cizince, ale i pro místní obyvatele. V paměti nám zůstanou často místní názvy, které používáme, aniž bychom si uvědomovali jejich původ. Pojmenování ulic, zejména v menších sídlech, je většinou záležitost 20. století. Zatímco větší města, jako například Opava, disponují názvy ulic již od poloviny 19. století, některé osady nemají ulice pojmenovány dodnes. Pojmenování malohořtických ulic do spadá doby, jež patří v dějinách k těm méně šťastným. Odpovídají tomu i jména, která byla ulicím dána. Některé názvy byly zvoleny neutrálně, jiné zcela v souladu s dobou. Jen v jediném případě se název ulice vázal přímo k historii naší obce.

Po připojení Hlučínska k Německu v říjnu 1938 byla zavedena obecní správa zcela v nacistickém duchu. V rámci změn byly poprvé pojmenovány zdejší ulice. Zjistit autora nových názvů v dostupných pramenech není možné, ale volba byla ve většině případů logická. Vycházela buď z topografie obce nebo respektovala tehdejší politické trendy. Hlavní silnice, vedoucí od Opavy směrem na Hlučín, byla pojmenována zprvu Hultschiner, od roku 1940 Troppauer Strasse. Z dnešních ulic nalevo směrem od Opavy existovala tehdy jen Smetanova, která byla pojmenována Flurgasse (polní, nivní). Nejdelší a nejvýznamnější ulice v obci se pochopitelně nemohla jmenovat jinak než Adolf Hitler Strasse (dnes Slezská). Paralelně s ní vedla dnešní Dvořákova, tehdy málo zastavěná, která nesla jméno Gartenstrasse (Zahradní). Dnešní Družstevní ulice byla pojmenována Gellhornstrasse (Gellhornova), po rodině majitelů malohořtického panství z 19. století. Důvodem byla blízkost statku a hospodářských i kdysi reprezentačních budov. Budova staré malohořtické školy byla orientována čelem k soudobé Školní ulici, jejíž název zůstal byl totožný s dnešním (Schulstrasse). Ulice vedoucí od kapličky opačným směrem než Školní nesla název Hermann Göring Strasse (dnes Bezručova). Pojmenování ulic a náměstí po nejvyšších dvou reprezentantech Třetí říše patřilo tehdy k nejčastějším, například i v Opavě měli oba své náměstí. Zbývající dvě ulice v Malých Hořticích nesly pojmenování po „mučednících“ nacistického hnutí. Dnešní Kmochova byla pojmenována Leo Schlageter Strasse, sousední ulice nesla název Horst Wessel Strasse (dnes ulice Svobody). Tím byl počet nových

ulic v Malých Hořticích vyčerpán, ostatní ulice byly pojmenovány nebo vznikly až po roce 1945.

Gellhorn

Tento slezský šlechtický rod pocházel z oblasti Svídnice a Břehu (dnes Polsko), kde se jeho kořeny dají vysledovat až do 13. století. V 17. století vymřela hraběcí linie rodu. Ernest von Gellhorn, zemský rada hlubčický, byl na počátku 19. století majitelem části Malých Hořtic a Pustých Jakartic. Jeho vdova Juditha přikoupila v roce 1822 další část, tzv. rytířský statek v Malých Hořticích, a stala se tak držitelkou největší části obce. V držení rodu Gellhornů byl statek do roku 1880, kdy jej koupil pruský královský hejtman Max Braune.

Horst Wessel (1907 – 1930)

Pocházel z rodiny evangelického pastora, která i po roce 1918 zůstala věrná císařství. Absolvoval několik semestrů práva v Berlíně, ale když se stal v roce 1926 členem NSDAP a SA, studium ukončil a pracoval v různých podřadných povoláních. Od roku 1929 byl velitelem 5. SA – Sturm v Berlíně. Dne 14. ledna 1930 byl postřelen komunistickým aktivistou Höhlerem do obličeje a o devět dní později zemřel. Po uchopení moci nacisty se roce 1933 se stal z Horsta Wessela jeden z mučedníků hnutí. Byly po něm pojmenovány nejen ulice či celé městské čtvrti, školy, ale také pancéřová divize Waffen SS. Wessel byl autorem textu nacistické hymny „Die Fahne Hoch“, nazvané po něm „Horst-Wessel-Lied“.

Albert Leo Schlageter (1894 – 1923)

Selský synek ze Švarcvaldu se měl stát původně knězem, ale po vypuknutí 1. světové války se přihlásil dobrovolně do armády. Byl nasazen na západní frontě, několikrát raněn a vyznamenán. Po roce 1918 byl členem katolického studentského hnutí a v různých jednotkách Freikorpsu se zúčastnil bojů na východě, například v Rize. V roce 1919 se vrátil do Německa, kde byl až do roku 1921 zařazen do polovojenské „Organizace Heinz“ v Horním Slezsku. Z této doby existuje jediný – neprokázaný – písemný doklad, že snad byl Schlageter členem NSDAP. V souvislosti s obsazením Porúří francouzskými vojsky v lednu 1923 se Schlageter znovu přihlásil do Organizace Heinz, mezi jejíž nové úkoly patřil odboj proti francouzské okupaci. Jeho skupina vyhodila v březnu 1923 do povětří vlaky s uhlím na nádraží v Essenu. Zřejmě následkem zrady ve vlastních řadách byl Schlageter 7. dubna 1923 zatčen a postaven před francouzský vojenský soud. Dne 9. května 1923 byl odsouzen za špionáž a sabotáž k smrti a 26. května zastřelen. Krátce po smrti se Schlageterovu legendu pokusili pro sebe získat komunisté i nacisté, ačkoli nebyl členem zřejmě ani jedné z těchto totalitních stran. Po roce 1933 využili nacisté jeho legendy národního mučedníka ke svým účelům, po celém Německu bylo postaveno více než 100 památníků Leo Schlagetera (z nich asi 20 stojí dodnes). Za 2. světové války byla po Schlageterovi pojmenována divize Německé pracovní služby (RAD) či JG č. 26 Luftwaffe. Kromě „Pochodu L. Schlagetera“ se jeho jméno

objevuje také v botanice, v roce 1925 byla po něm pojmenována odrůda plaměnky latnaté (*Phlox paniculata*).

Za cenné vzpomínky děkuje autor panu Erichu Schaffartzikovi, bez jehož pomoci by příspěvek nemohl vzniknout.

Mgr. Zdeněk Kravar

Opevnění v katastru Malé Hoštice

Tuto krátkou poznámku bych chtěl věnovat neuvěřitelné snaze, která trvale změnila ráz pohraničí a která se přímo dotkla také Malých Hoštic. Je to přesně 70 let, co byly v 1. stavebním podúseku – Malé Hoštice – ŽSV Opava* vybetonovány těžké vojenské objekty - pěchotní sruby. Čeští stavitelé se inspirovali ve francouzské opevňovací linii – tzv. Maginotově linii, ale obranné prvky dotáhli do ještě větší dokonalosti. Jednotlivé těžké objekty byly doplněny protitankovými a protipěchotními příkopy a překážkami a také objekty lehkými, známými pod označením ŘOPÍK.

Na území katastru Malých Hoštic se nachází dva pěchotní sruby (OP-S 11 a 12) a celkem 5 ŘOPÍKů. Oba těžké objekty byly betonovány v červenci 1937, oba jsou dvoupatrové a oba měly vrtanou studnu. OP-S11 - „U cihelny“ - obsluhovala 42 členná posádka a kromě střeleckých místností vybavených těžkými kulomety a protitankovými kanóny měl tři pancéřové pozorovací zvony, OP-S12 - „Na rytířském“ - měl 34 člennou posádku a 2 pancéřové pozorovací zvony. Zbytek protitankové překážky mezi těmito dvěma sruby je možno zahlédnout nedaleko OP-S11, u křižovatky polní cesty s „třešňovou“ alejí. Pro obranu této aleje byl do systému bunkerů vložen ŘOPÍK vzor 37 typ G, který je netradiční v tom, že má čelní střílnu pro protitankový kanón. Ostatní ŘOPÍKy jsou vzor 37 typu A – základní typ lehkých objektů, které měly čelní stěnu chráněnou násypem a střílny umístěny z boku. Pro úplnost – v malohoštickém katastru se nachází ještě 3 zemní kabelové objekty, které sloužily pro kabelové spojení mezi pěchotními sruby.

Tenhle článek má daleko k odbornému výkladu, ale je to pokus o přiblížení kusu naší nedávné historie a taky trochu příběh o obrovském úsilí a finanční náročnosti, která nakonec byla obrácena vniveč. Pevnostní opevnění však zcela bez válčení nezůstalo – v dubnu 1945 se stalo úkrytem pro vojenskou techniku německých jednotek bránících Opavu, to však již byly jednotlivé pevnosti zbaveny svých hlavních bojových prvků a také vzhledem k nedostavěnosti linie a znalosti jejích slabin (díky českým vojákům postupujících se IV. ukrajinským frontem) nebylo československé pohraniční opevnění pro „Rudou“ armádu nepřekonatelnou překážkou.

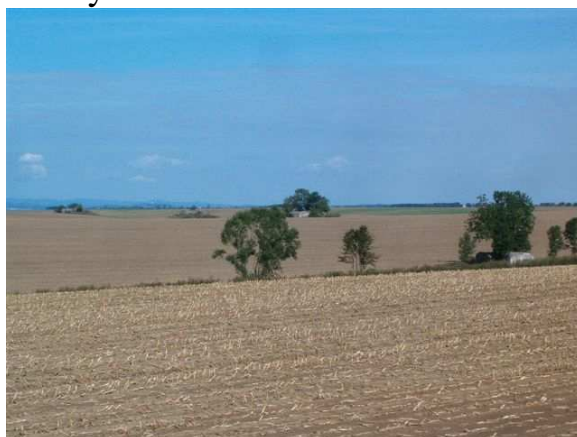
Nejbližší zpřístupněný a poměrně opravený srub je OP-S 10 „Křižovatka“ - u železničního přejezdu směrem na Velké Hoštice, nejbližší zrekonstruované

sruby vybavené i výzbrojí a fungující jako muzea vojenské historie jsou v Milostovicích nebo v Darkovičkách.

*ŽVS Opava – Ženíjní skupinové velitelství IV, zahájilo činnost 27.5.1936 v Opavě

Ing.arch. Petr Mlýnek

Část „hoštické linie“ řopíky vz.37 typu A a G, pěchotní srub OP-S12 „na rytířském“ a v dálce OP-S13.

OP-S 11 „u cihelny“ s pozůstatkem protitankové překážky

OP-S 11 „u cihelny“

OP-S 12 „na rytířském“, v pozadí OP-S 13

Pěchotní srub s překážkami v roce 1938

Start do nové sezony 2007/2008

Prázdninová přestávka mezi dvěma fotbalovými sezónami nemá se slovem „prázdniny“ příliš společného. Bilancování ukončené soutěže sice probíhá převážně na „závěrečných“ jednotlivých oddílech, ale hned v zápětí nastupuje příprava na sezónu příští.

Soutěžní sezóny 2006/2007 se zúčastnily tři naše fotbalové oddíly, které úspěšně reprezentovaly TJ Slavia i obec Malé Hoštice :

Muži (skončili v okresním přeboru na historicky nejvyšší příčce – 2.místo!)

Dorost (v okresní soutěži skončili na výborném 3.místě!)

Starší žáci (po loňském postupu z okresní soutěže, vyhráli i okresní přebor!)

Všem hráčům, trenérům a vedoucím patří za vynaložené úsilí upřímný dík. Nelze přitom opomenout práci fotbalového výboru, jehož členové se velkou měrou podílejí na běhu tohoto skoro celoročního kolotoče, ať už se jedná o finanční zabezpečení provozu oddílů, organizaci, správu areálu a chodu mnoha dalších věcí..

Letní příprava na novou sezónu (2007/2008) probíhala v duchu přeorganizování zejména mládežnických oddílů – posun starších hráčů do věkově vyšších kategorií, ale také změny na postech trenérů a vedoucích družstev. U mužů bylo potřeba dohodnout hostování a dořešit přestupy některých hráčů. Vyřešit otázku hlavního trenéra. Vzhledem k tomu, že se poprvé v historii přihlásilo také družstvo mužů B, došlo k novému uspořádání hracích časů. Mládežnické celky odehrají svá domácí utkání v sobotu a dospělá družstva v neděli. Do sezóny 2007/2008 tak nastupuje celkem pět družstev:

Minižáci (Okresní Soutěž, pod vedením Břetislava Schaffartzika, Lumíra Pospěcha, Tomáše Koschatzkého, Davida Teichmanna a Jana Vlacha)

Mladší žáci (O.S., trenér Daniel Klinger)

Dorost (O.S., trenéři – Stanislav Konečný, Roman Grygarčík, Vilém Hrbáč a Marek Trčka)

Muži B (O.S.IV.Tř., trenéři – Jiří Malohlava a Zbyněk Trulley)

Muži A (O.Přebor, trenéři – Jan Matušovský a Lukáš Vaněk)

Jenom tento krátký přehled ukazuje, že je tak v aktivní činnosti fotbalového oddílu zapojeno okolo 100 lidí a ještě o něco větší počet platících diváků shlédl první domácí utkání mužských celků.

V prázdninové pauze bylo kromě příprav na fotbalovou sezonu provedeno také několik úprav v areálu – regenerace šestnáctek, výstavba kryté pergoly u občerstvení, opravy laviček, vymalování šaten. Obecní úřad začal s konečnou úpravou valu.

Kromě práce došlo také na zábavu a to na tradiční Turnaj „složek“ - „O putovní obecní pohár“. Zúčastnilo se osm mužstev. Svou zkušeností a taktickou hrou, nahrazující dravost mládí jiných celků, obhájilo své prvenství mužstvo Starých pánů Slavie. Vyhlásovacího ceremoniálu se zúčastnily Kelišky, tentokrát v roli mažorettek, které dodaly chlapským emocím něžné odlehčení a vše proběhlo v příjemné atmosféře.

Na závěr bychom chtěli podotknout, že více informací a hlavně fotodokumentace naleznete na stále se vyvíjejících a rozšiřujících se internetových stránkách našeho fotbalového oddílu: www.fotbalmh.cz a také poděkovat všem zde nezmíněným, kteří pomohli a pomáhají nejen svou prací, ale také finančně!

Oddíl kopané

Turnaj o putovní obecní pohár 2007 v plném proudu

Kulturní vložka Kelišek před vyhlášením výsledků turnaje o putovní obecní pohár

Plné ochozy při prvním podzimním domácím utkání v pozadí s novou pergolou

